

Sygn. akt VIIK 615/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: Anita Cichosz

Prokurator: Kamil Majda

po rozpoznaniu w dniach: 16.03.2016 roku, 18 maja 2016 roku

sprawy **K. P.**, syna L. i H. z domu B., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 czerwca 2015 r. o godz. 20:50 w m. S. na ul. (...) (...), pow. (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 20:55 do stężenia 1,17 mg/l-alkosensor, o godzinie 21:12 do stężenia 1,20 mg/l-alkosensor, o godzinie 22:31 do stężenia 1,03 mg/l, o godzinie 22:34 do stężenia 1,03 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

1. oskarżonego K. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w punkcie 2 (drugim) środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 czerwca 2015 roku;
5. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i zwalnia od opłaty .

Sygn. akt VII K 615/15

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2015 roku o godzinie 20:50 oskarżony K. P. wracał z m. D. gm. A. do Ł. samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...). Kiedy w m. S. na ul. (...) (...), pow. (...), woj. (...) został zatrzymany przez patrol policji do rutynowej kontroli i poddany badaniom na stan nietrzeźwości. Badania wykonane na miejscu urządzeniem A. oraz urządzeniem alkometr na K. (...)w P. wykazały, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 20:55 do stężenia 1,17 mg/l-alkosensor, o godzinie 21:12 do stężenia 1,20 mg/l-alkosensor, o godzinie 22:31

do stężenia 1,03 mg/l - alkometr , o godzinie 22:34 do stężenia 1,03 mg/l -alkometr alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 24verte-25, zeznania świadków: K. K. k. 39verte, D. N. k.39verte-40, zbiór dokumentów „A”: notatka urzędowa k. 1, protokół użycia urządzeń kontrolno- pomiarowych z wynikami- k.2, 3)

Oskarżony K. P. ma 58 lat. Ma wykształcenie wyższe, jest mgr. (...). Pracuje jako wykładowca (...)w Studium (...) w Ł., z wynagrodzeniem ok. 2048 zł netto. Oskarżony jest po rozwodzie, na utrzymaniu ma syna w wieku 23 lata, na którego jest zobowiązany do uiszczenia alimentów w kwocie 400 złotych. Jest właścicielem działki leśnej o pow. 2,3 ha w m. D. gm. A., zabudowanej domem letniskowym o pow.55 m⁽²⁾. Posiada samochód osobowym m-ki N. (...) rocznik 2002. Oskarżony nie był karany.

(dowód: zbiór dokumentów „A”: wydruk z bazy Pesel k. 11, informacja o dochodach k.16, zaświadczenie z centralnej bazy danych k.19-21, 22-24, karta karna- k. 6)

Oskarżony K. P. przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu. Przed Sądem wyjaśnił, że tego feralnego dnia wracał z m. D. gm. A. do Ł., gdyż zadzwoniła jego matka, w podeszłym wieku, informując go o złym stanie zdrowia. Dlatego podjął decyzję, aby jechał pod wpływem alkoholu do Ł..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 24verte-25)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego K. P., co do kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, albowiem złożone na etapie sądowym korespondują z protokołem użycia alkosensora, alkometru, notatką urzędową funkcjonariusza policji oraz zeznaniami świadków funkcjonariuszy policji. Oskarżony nie kwestionował wyników badania, nie żądał przeprowadzenia ponownych badań, jak również nie wnosił o przeprowadzenie badań krwi. W związku z powyższym materiał dowodowy zgromadzony w sprawie Sąd uznał za pełnowartościowe źródło dowodowe.

Sąd Rejonowy zważył, że oskarżony K. P. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 28 czerwca 2015 r. o godz. 20:50 w m. S. na ul. (...)(...) pow. (...), woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 20:55 do stężenia 1,17 mg/l- alkosensor , o godzinie 21:12 do stężenia 1,20 mg/l-alkosensor, o godzinie 22:31 do stężenia 1,03 mg/l , o godzinie 22:34 do stężenia 1,03 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym marki N. (...) o nr rej. (...), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem mechanicznym- samochodem osobowym w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie i zdaniem Sądu powinien był i mógł przewidzieć skutki swego postępowania w tym stanie. Kierował samochodem po drodze publicznej, tj. jedną z dróg publicznych, drogą krajową (...) w miejscowości S..

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił przyznanie się do winy i jego uprzednią niekaralność.

Na niekorzyść oskarżonego uwzględniono:

- wysoki stopień jego nietrzeźwości, ponad czterokrotnie przekroczenie dolnej granicy stopnia intoksykacji alkoholowej, od której ustawa uzależnia odpowiedzialność za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, które w przypadku oskarżonego wyniosło 1,17 mg/l i 1,20 mg/l w wydychanym powietrzu.

- kilku kilometrowa trasa jaką przebył oskarżony z miejscowości D. gm. A. do miejscowości S.,

- okoliczność, że oskarżony poruszał się po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości i to w takich godzinach i na takiej trasie(...), która należy do dróg tranzytowych, gdzie natężenie ruchu drogowego jest znaczne, tym samym zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym było tak groźne.

Na niekorzyść dla oskarżonego wpłynęła również nagminność tego typu przestępstw zarówno na terenie działalności tutejszego Sądu, jak i całego kraju, co do którego zjawiska oskarżony mógł lub miał świadomość z racji szerokiego jego nagłośnienia w mediach.

W ocenie Sądu nie może tłumaczyć zachowanie oskarżonego to, iż musiał jechać do chorej matki w Ł., albowiem istniała inna możliwość wezwania pomocy medycznej chociażby droga telefoniczną.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu jest samoistna kara grzywny w rozmiarze **50** stawek dziennych, w wysokości po 20 zł każda. Kara w tej wysokości należyście odzwierciedla wszystkie okoliczności sprawy i w zupełności spełni zamierzone cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oskarżony jest osobą nie karaną, prowadzącą ustabilizowany tryb życia a w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Mając powyższe okoliczności na względzie Sąd zdecydował o wymierzeniu oskarżonemu samoistnej kary grzywny. Jednorazowy wybryk oskarżonego, aczkolwiek oceniany bardzo nagannie, nie może zdaniem Sądu prowadzić do sięgania po najsurowszą z katalogu kar przewidzianych w sankcji art. 178a § 1 kk. Innymi słowy kara pozbawienia wolności jest traktowana jako ostateczność i może być stosowana tylko wobec sprawców w stosunku do których pozostałe kary (łagodniejsze) nie spełnią jej celów o których mowa w treści art. 53 kk. Analiza materiału aktowego sprawy – okoliczności o charakterze przedmiotowym i podmiotowym w zestawieniu z sylwetką oskarżonego - osoby jak dotąd niekaranej, wskazuje jasno, iż wymierzenie **K. P.** kary pozbawienia wolności, nawet z jej warunkowym zawieszeniem nie byłoby celowe, jawiąc się jako rażąco surowe. Brak jest bowiem powodu, aby przypuszczać, iż oskarżony popełni podobne przestępstwo w przyszłości i w efekcie koniecznym jest odstraszenie oskarżonego od tego za pomocą kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny Sąd kierował się wskazaniem z art. 33 § 3 kk. Oskarżony uzyskuje stały dochód z tytułu zatrudnienia w U. (...). Wynagrodzenie to nie jest może najwyższe jak na polskie realia, ale biorąc pod uwagę, że oskarżony jest stanu wolnego, ma na utrzymaniu już dorosłego syna (23 lata) w formie alimentów 400 zł, to uzyskiwany dochód winien starczyć mu na pokrycie należności sądowych, a jednocześnie orzeczona kara grzywny spełni swoją rolę dotkliwości i dokuczliwości.

Jednocześnie Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym na okres 3 lat zgodnie z obowiązującym przepisem art.42 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu nadanym od 18 maja 2015 roku ustawą z 20.03.2015r. (Dz. U. z 2015r. poz 541), a który obowiązywał do 30 czerwca 2015r., przewidującym minimalny dolny próg środka karnego w/w od 3 lat. Sąd uznał, że wyeliminowanie oskarżonego z grona kierowców na minimalny okres będzie wystarczające. Orzeczony środek karny jest w ocenie Sądu bardzo wyważony i uzasadniony okolicznościami sprawy. Sąd nie znalazł podstaw do tego, by orzekając środek karny dokonać jakichkolwiek wyłączeń pewnych kategorii pojazdów, ani też aby zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym miał dotyczyć pojazdów wyposażonych w alko blok tj. samochodowej blokady alkoholowej /urządzenia stale połączonego z immobilizerem, ukrytego wewnątrz pojazdu/. Za takim orzeczeniem środka karnego na taki okres - 3 lat, przemawiały okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu w szczególności naruszenie przez oskarżonego podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jaką jest zasada trzeźwości. Sięgając po ten środek karny Sąd miał na względzie cele prewencji indywidualnej - napiętnowanie czynu oskarżonego oraz prewencji generalnej – oddziaływanie na lokalne środowisko, które ma zapobiec szerzeniu się przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnianych pod wpływem alkoholu.

Mając na uwadze fakt, że w dniu zatrzymania tj. 28 czerwca 2015 roku oskarżonemu zatrzymano już dokument prawa jazdy, to Sąd na poczet wyżej opisanego środka karnego, zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania od tej właśnie daty.

Dodatkową dolegliwością dla oskarżonego jest orzeczone wobec niego świadczenie w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Podstawą orzeczenia w/w świadczenia w powyższej wysokości był przepis art.49 § 2 kk w brzmieniu nadanym od 18 maja 2015 roku ustawą z 20.03.2015r. (Dz. U. z 2015r. poz 541), a który obowiązywał do 30 czerwca 2015r.

Mając na względzie sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, Sąd zwolnił go od kosztów postępowania i od opłaty karnej na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. – o opłatach w sprawach karnych / tj. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji

Wyrok zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział Karny sygn..akt IV Ka 539/16 z dnia 21.12.2016r.